

V. ÉVFOLYAM
Megjelenik
minden vasárnap
Ára 3 óra 1 ft. 50 kr.

Az előzetési pénz a
KIADÓ - HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, jul. 30-án
1871.
31. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előzető után
tiszteletpéldány jár.
Egyes péld. ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kéz-
irat, mely „Ludas Matyi”-nak
van szánya.

A mamelukok páratlan dicsősége.

Készen áll már a „hirhedt mestermű,” —
Nagy nevetek ragyogó emléke,
A „népszabadságot” tönkre-tevő
Ausztria „álmadott egysége.”
Méltó joggal követelhetek bért,
Világra szóló nagy munkátokért.

A negyedfél százados „kisérlet,” —
Mi sok gond, — és még több vérbe került,
A lehetlent lehetővé tenni, —
Ime nektek mily könnyen sikerült?
Heiszter — Kob — Karaffa, — más kísérők,
Hozzátok mérve mind semmit-érők.

„Bölcsek-köve” kint feltaláltátok
„A közösiügynek csepükötletét,” —
Mely a különböző népfajokat
Nem engedí hullani szerte szét;
Most már szépen össze vannak forrva,
Osztrák, magyar, cseh, lengyel és morva.

Hanem azért csak jól vigyázzatok
„A nagy — egységes Ausztriára,” —
Ne hogy oly pórul járjatok ti is
Miként a „rákvivő cigány” jára,
Ki „levélben” vitte meg a rákot,
„S iszákjából a rák mind kimászott.”

De a „kisérletet” folytassátok,
Tanuljatok vegytant — mekhanikát,
Hogy minél előbb készíthessetek
„A fából is vasat — vaskarikát,” —
Az lesz újra egy remek találmány, —
Mit jól díjazand a „bécsi kormány”:

Mert ez ismeretlen vegyelemből
Fog készülni az a „büvös fegyver” —
Mely magától mozog, — szúr, vág és öl,
Minden ellent összetör, és lever.
Akkor lesz még csak „nagy” Ausztria
Ki merne vele szembe állnia?

Mészáros Károly

Sőt hiszem, — ha rég heverő eszetek
Meg megszorítjátok egy kicsit,
Mint e század „új alkhimistái,”
Tengeriből — csináltok „körmöczit,”
És a sok kvótát, mit ránk róttatok: —
Bécsnek megfizetitek magatok.

Papírrágó.

Ludas Matyi eredeti okmánytára.

Felirat a királyhoz.

nemes Bisotka István honpoigár által szabad királyi Debreczen városából.

Hogy áldhassa meg a jóságos Isten, ha jóra döntődik, melyre nézve kívánja és óhajtja, hogy életüket és korállásukat feláldozni méltózzuk, tiszta valóságos küzdelmekért, hogy részére és részünkön álljon egy oly magyar állás és tüntödjön, hogy a tiszta magyar létet valóságos állásra hozza ki, melyre nézve felkérjük a hatóságot, hogy mi rendezzük magunkat felségednek szabályához, hogy ezen igazságos létkörünknek és körlétezésének áll addig, hogy az Istennek nem tartozunk többé csak a jólét és szenvedési állásért, a jólétnek fenfékezési állásért, kívánjuk, hogy legyen hiv oltalmazója állásunknak, hogy mi megtettük adókötelességeinket, melyre nézve felvagyunk hívva.

Minekutánna azon korállást megengedte, hogy jóléti egyének kitüntetésére álljon, hogy azon egyének tulajdon vágyából egy állomásnak birtokreményét létezését felállításba nem gyökerezvén fékezve van az irományi állás, mert megfékezik az embert korlátozásba, mint a jó állásba épült hajó, mely tengerre menő állást iparozott, szélvész és zivatarok közt a legjobb állást küzdötte ki, és az a hajó, melyet a szélvész ide s tova jelenlegi állásba hanyatott, én hát jelenlegi állásból induíva ki azon tengerre és azon állás mint az tengerre vegyesülve és természetemre toborzó felfordulási egyénbe mint e befolyási tenger mélységébe befordulva faláltam szervezésére állásomnak, és azon vitorla és az egész szép egen tiporzás nélkül kiadja és kiemésztí, hogy nem mindig igaz az a járom — jönni fog egy déli szellő, mely a napot borítja a szellőbe, hogy a léteket és minden egyének létét a jóról a roszra fordítja, e nélkül változnak minden érezei életünknek homályát fedezheti egy oly komoly állásig életünk pályáját, vig-ságban tarthatjuk, hogy sötét fátyol boríthatja a bucsuba.

Azon jólétszerű állást, akik a Magyaroknak becsét fentartják, hogy életünket rendállásunkat, hogy a minden-ség Istene segítse jogunkba, jólétet, adjon segedelmet, a magyar nemzet álljanak az egész népség állásába, mint katonáknak actió alatt való fizetésére mi híven tesszük csak felséged legyen korállásunknak igaz és hív, ami tiszta és valóságos állásunkat fékezhesse és mutassa fel, melyre nézve is én kívánom; hogy az Isten tartsa meg

ezen nemes városunkat, ennek egyházaikat, egyháztartóikat, előjáróikat és minden jóakaróikat és virágoztassa, hogy ezen városnak legyen jóakarója, melyre nézve is kívánja a városi hatóság alattvalóik részére egy igaz Stáfkó álljon fel, mely minden nemes város részére azoknak az előkelő állására biborkoszorut tüzzön fel!

Befejezve . . .

Befejezve a nagy működés,
Bevégezve a nagy dolog,
Mehájazva a kocsikerék
Már most aztán bizton forog!
Jöttünk-mentünk az is száz forint, —
Ettünk-ittunk meg az is száz, —
Az meg osztán kétségen kívül
Summa-summárum háromszáz!

Még csak ilyen számot se adott
Kuhn uram a ház elébe,
Még is a sok ménkü millió
Suttyanik be a zsebébe!
Mind a magyar, mind az osztrák fél
Gyöngyön rá mondá az áment,
Szóval az egész komédia
Mint a parancsolat úgy ment!

Kezdetben volt differentzia,
Ugy látszott lesz meghasonlás,
S uramfia! mily nagyszerűen
Történt a megállapodás?
H'jába! Menyus ur csak nagy zseni!
Ha a két fél nem úgy adja . . .
Mint ők kívánják, — kapja magát,
Megeteti, — megitatja!!!

S nem kerül közös szavazásra
A sor, — s eleje van véve
A minta-mű leomlásának,
S a pénz! . . . az zsebre lesz téve!
Lesz-e reform a hadseregnél?
— Melyet az alkalom kínál, —
Lesz-e más a külügyi téren
Bájszt ur pajáczaságinál?!

Nagy neveletlenség volna az
Iyes-valamit kérdeni,
Jól is tudja mindenik fél, hogy
Kinek-kinek mit kell tenni?
Pár gyenge interpelláció...
Reá még gyengébb felelet,
És?... ezt tudomásul kell venni
Igy van adva a rendelet!

Lloyd subventio, — bródi erdő, —
Magyartengerpart kérése!
Halt's Maul! az ilyenek felől
Más a bécsi-burg végzése!
Ha egy-egy Wahrmann Móric-féle
Férfias hang emelkedik:
Kuhn urnak van antidózsisa,
Rá hijába fenekedik!

Bármit tegyen is javaslatba
Egyik vagy másik bizottság,
Geld her! ez a vég, — ennyiből áll
A dual-alkotmányosság.
És ez meg van, tudniillik a Geld
Sok keserves milliót tesz,
Kuhn ur felveszi, jól tudván hogy
Esz tendőre megint így lesz!

Ejnye! bizony majd elfeledem
Nyájasolvasóm! kérdeni...
Ugyan tudod-e miről szóllok?
Csak reá tudsz tán ismerni
A delegáció fájára?!
Mely ismét nagy termést hozott!...
Kilenczvenhárom milliót!... hogy
Száradna ki az átkozott!!!

Nagy Bögös.

Izenet

Tök Jankó ő tolvajságának.

Azt mondd fráter, hogy a Péke verset nem ismer-
ted, hiszen még a suszterinasok is azt danolták az utcán,
mikor először megjelent, hát te akkor hogy ne ismerted
volna, különben hazudtál te már ennél nagyobbat is, és
loptál szembetűnőbben is.

Thali Kálmán mk.
jobboldali labanczakadékos
s az illető vers szerzője.

Sziporkák.

Az arisztokrata tanár. R... iskola igazgatóhoz beállita 3
deák, kik közt és a tanár közt ilyen párbeszéd keletkezik:

„Tanár úr! Eresszen el hármunkat a Cs...
juniálisra.

—, Nem lesz belőle semmi carissime! egy lépést
sem mentek. Még te is carissime D. a Ciceroból holnap
zikher tertiát kapsz.

„De igazgató úr! tessék elbocsájtani, hiszen
holnap megfogunk jönni.“

—, No carissime ne kérjenek, nem lehet, menjenek
haza, holnapra sok a tanulni való.

De kérjük szépen tekintetes igazgató tanár
ur! méltóztassék elbocsájtani, holnapra...

—, Carissime! elmehetnek.

Kit gyászolsz Gazsi? kérdi a vácsi utcán egészen
fekete ruhában robogó Bernát Gázsit-barátja.

„Hát pajtás a bugyillárisomat melyet az a szomorú
fátum ért, hogy mióta az én zsebembe került, nem látott
még bankót.“

Kassa tőzsomszédságában van egy kedves fekvésű
falu, Báraza, melynek szélén ily felirat diszelgett még nem
régén:

„Nem szabai pinipaczní“ — értsd: nem
szabad itten pipázni.

Egy paraszt ember meg egy kellner egy alkalommal
vettek sorsjegyeket, mindenik nagyban számított a nyere-
ményre, különösen János gazda éjjel-nappal azon tétel-
dött, hogy húzáskor mennyit fog nyerni.

A húzás napja elérkezett, s csakugyan nyert... a
kellner. —

János gazda keserűségében fejét vakarva mondá:
már látom az ur isten is olyan, mint a paraszt ember,
hogy ha egy kis pénze van, hát marhába öli.

Mutatvány

egy Árvából lepottyant muzsafinak válogatott műveiből.

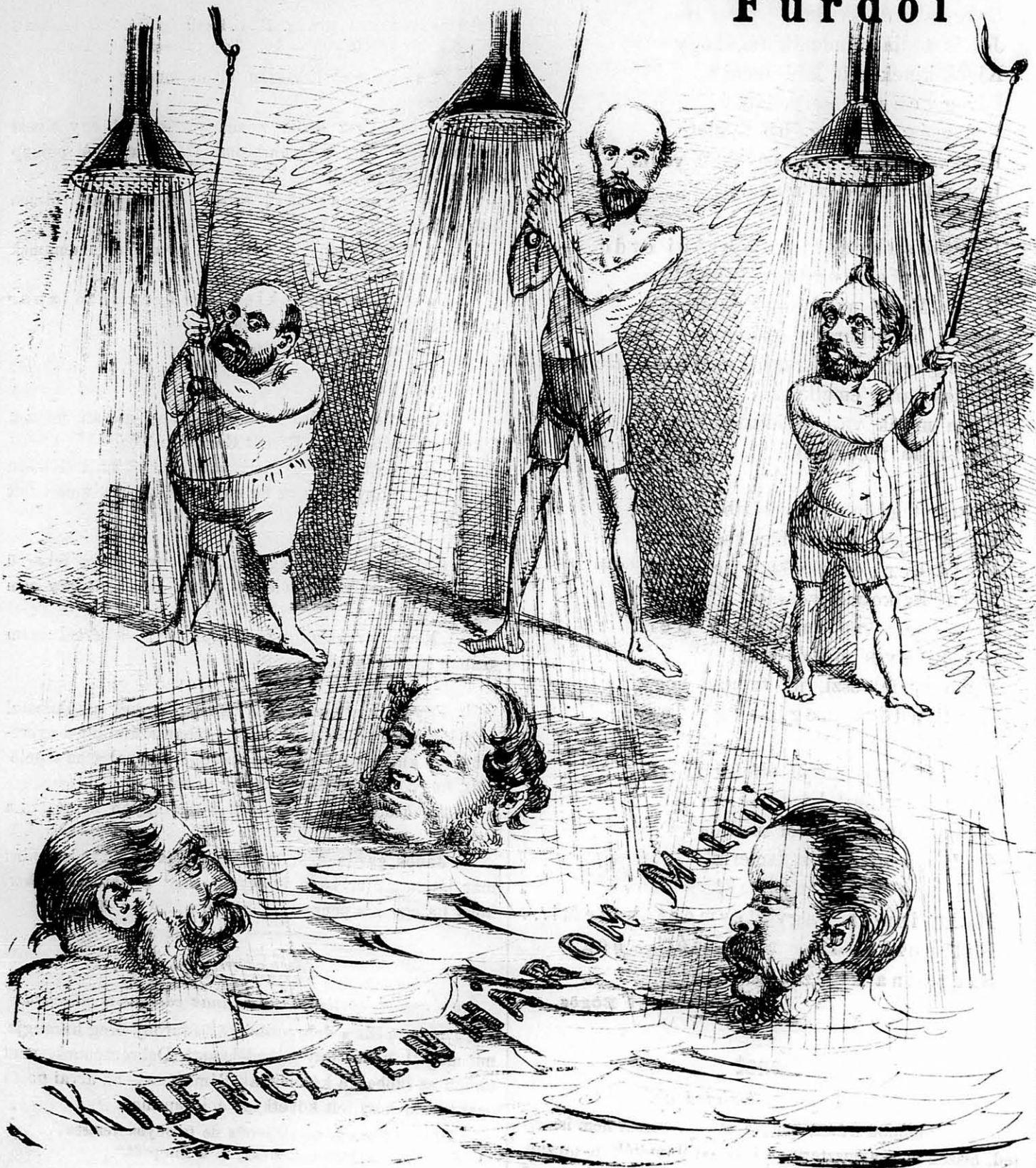
Megrepedt a debreczeni vörös torony öreg harangja,
mit még II-ik Rákóczy ajándékozott Debreczennek, mint
abban az időben a kálomisták Rómájának, az árvai poéta
csakhamar kész lett következő epigrammal:

„Mázsa harang harminczkettős de toronyba veresbe...
Debreczen az város, megvagyon a kirepedt.“

Lantos költeményeiből pedig maradandó becsű ez:

Esik eső, süt a nap,
A csillagok ragyognak,
Dörög az ég felettem
Néma zaj van köröttem.“

Fürdői

Beust : Sehr angenehm (igen kellemes).

Lónyay : Und auch billig (és olcsó is).

Kuhn : Mir scheint's andersmahl soll'u wir auch so im Sommer giessen lassen, insolcher Zeit komt besser, vor'gemahl am Winter. (Ugy gondolom, hogy máskor is így nyáron zuhanyoztassuk magunkat, ilyenkor jobban esik az, mint a mult alkalommal . . . télen.)

képek.

Iezig: Mit tetszik nézni az állatkerti igazgató ornak?

Hegyesi: Ezt a jószó kutyát nézem, gondoltam jó volna megszerezni az állatkert számára.

Iezig: Nagyon gemein egy khotya az khirem áthossan nem valua az uda, hiszen tetszik látni, milyen piszkhus sárusch ferthöben oszik, elesunyitaná azt a szép khertet — csak hagyjuk a gazdájának.

Pipacsok.

A német zugirodalom, (a Journalok, Saphir Styxek, Koboldok, Floh, Sátánok etc. etc.) tarlójáról.

I.

„Figyelmeztetjük az Xⁱ fürdő arrogans bérlőjét, hogy második nevéhez hübb legyen mint az elsőhöz. Okunk van, efigyelmeztetésre, mert esalhatatlan adataink vannak.“

Hogy a „Herr Redakteur“ aztán tovább ne fecsegjen az arrogans bérlő egy darab ötvenessel beragasztja a száját.

II.

„Y. kereskedő e hó 15-én tartja esküvőjét. Majd akkor alkalmilag elmondunk egy érzékeny történetet a gyapju utczából. Höse Y. és egy szőke özvegy.“

Y. kereskedő aztán, ha bolond vagy gyáva, futtat egy süveg czukorral és 5 font kávéval a Redaktórhöz, és elmarad az érzékeny történet.

III.

„Ne merészeljen senki W. ruharaktárába menni mert ott meglopják s ráadás fejében rongyokat kap drága pénzért.“

W. ruhatárnok vitézgyerek, felkeresi az O. kávéházban a Redaktórt, oda ül vele egy asztalhoz fekete kávézni és disputa közben leharapja a Redaktór egyik fülét.

IV.

„A Varietes színház virágai közül Z. tánczosnő egy ismerős bankár keblére hajlott. Fiókunkban van egy tiz strófás idyll, melyet közleni szándékozunk.“

A jámbor bankár persze kiizzad a tiz strófás idyllért egy százast; Z. tánczosnő pedig a színház elő esernökében felképeli a Redaktórt és ezzel quittek.

Osztrák-magyarok szózata!

— A mamelukkok használatára. —

pengeti a Cimbalmos.

Osztráknak rendületlenül

Légy hive nagy magyar!

Lásd ez státus adósággal

Egészen eltakar.

A nagy világon e kívül

Alig van oly jó hely:

Hol a népet megigázní

Nem csak lehet, de kell!

Ez a föld, melyen annyiszor

Dicső osztrák-vér folyt!

Ez, melyhez annyi hős nevet!

Egy Haynau csatolt!!

Itt küzdtek nyers ugorkáért
Paskevics hadai;
Itt dönték sirba a hazát
Görgey karjai.

Osztria! itten hordozák
Svarzgelb zászlóidat;
— Elhulltanak a hős fíák —
Nagy Sarló s Vác alatt.
És annyi balszerencse közt —
Oly sok vizsály után:
Osztrák-magyar kormány uralg
Osztrák-magyar hazán!

S cseh, lengyel, tót, szerb és oláh
Hozzád büszkén kiált:
Közösügyes alkotmányunk
Adhat nektek mintát!
Az nem lehet, hogy annyi sok
Kortes h'ába beszélt . . .
Hol annyi sok ökör s bival
Hullott el a voksért. —

Nem lehet, hogy Pulszky Guszti —
S Semmiczei — talán
Hiába sorvadozzanak
Hivatalok után!
Még jöni kell, még jönni fog
Egy kis zsold, mely után
Buzgó zsolozsma zengedez
Tök Jankó ajakán.

És jönni fog, majd tavasszal —
A nagyszerű halál,
Hol a levert balpárt felett
Beust, Kulu s Andrássy áll! . . .
S a sirt, melybe e párt sülyed,
Osztrák-magyar sereg
Veszi körül — és szemében
Öröm könnyü rezeg.

Osztrákiát osztrák-magyar!
Mindig hiven megvédd . . .
S azon zászlót, mely Budáról
Oly szépen leng feléd!
A nagy világon e kívül
Nincsen több oly jó hely,
Hol a népeket zsarolni
Nem csak lehet — de kell!

Adomák.

Katechismust tanított a lelkész több iskolai növendéknek, elmondván előttök a következő kérdéseket:

Kérdés: Mi vagy te?

Felelet: Keresztyén.

Kérdés: Ki alapítá a keresztyén vallást?

Felelet: A Jézus Krisztus.

Kérdés: Kik a nem keresztyének?

Felelet: A pogányok, zsidók, törökök.

Midőn így többszor elmondá, kérdi az egyik tanítványát:

Mi vagy te édes fiam?

„Pogány“ felelé a fiu kevés gondolkozás után. —

Dehogy az vagy fiam. . . .

„Hát zsidó“ — mondja a fiu.

Dehogy vagy az. . . .

„Hát török“ találgatja ismét a fiu.

Ej dehogy az vagy, szól türelmetlenül a lelkész gondolkozzál csak, mi vagy te?

„Hát Jézus Krisztus“ — felelé nagy meglepéssel a fiu.

Sz. faluba hazament hosszas vándorlás után a szabólegény, ki, miután a falusi iparosok szokása ellenére még Pesten is volt, elbizakodva dicselkedett: hogy mennyire felülemelkedett ő tapasztalataival a többiek felett, mert ő annyira érti a mesterségét, miszerint még a palatinusnak is tudna varrni nadrágot. Saját mondása nyomán elnevezték aztán a falubeliek palatinus szabónak.

Egy alkalommal, midőn az iskolás gyermekek exámenre volt, kérdi a pap egy fiútól: kik az ország nagyjai?

A palatinus, országbíró, tárnokmester sat. feleli a fiu.

Hát megtudnád e mondani fiam! hol lakik a palatinus! kérdi ismét a pap.

Igenis kérem alásan, Takács István bátyám uramékon felül, a harmadik házban.

Az oláh pópa neve napján vendégeit báránytokánnyal szerette volna megvendégelni, meghagyta tehát cigány mindenesének, hogy üljön fel a fakóra és akármiképp, de szerezzen egy bárányt neve estvéjére.

El is ment a cigány a fakón s talált is egy völgyben legelésző bárányszőcskét, s látván hogy közelében emberi lény nincs, a fakót az erdőszélen egy fatörzshöz kötötte, maga pedig lement a völgybe bárányt requirálni.

A more épen ölébe vett egy kövér gyapjast, midőn a lombok alatt heverésző juhászok észrevették, hogy farkas jár a nyáj közt. A cigány is neszét vette, hogy várják az erdőszélen a juhászok, sőt már a fakót is elölték, más felé vette tehát a kerekét, ha nem azért a bárányt magával vivé.

A pópa látván az ablakon, keresztül hogy megérkezett a cigány, s vendégeit nem akarván magukra hagyni, ki szól az ablakon: héh! hol a b a h a h a ?

A cigány aztán így adta elő a történet esetet:

A b a h a h a csak itt van fű tisztelendő uram! hanem a ny i h a h a oda van.

Aprócseprő hírek.

A természetvizsgálók aradi nagy gyűlésére Bernát Gazsi is elszándékozik menni, most tehát a végett alkudozik a tiszai vasut-társasággal, hogy mennyiért szállítja el őt Kecskeméttől Szegedig Wertheimkassában?

*

A „Rózsához“ címzett koresmáros tudatja a zöldbe rándulni szerető magyar publikummal, hogy nála oly finom bor kapható 40 krajczárért itczénként, miből maga gróf Ráday is két akót vitetett Szegedre rabvállatonak.

*

Kecskemét városának érdemes főkapitányja, ki jelenleg a néhai boldogtalan Halassi Sándor helyét tölti be, azon folyamodványát, melyben Ludas Matyi ellen sajtópert kér, így irta alá:

„Szücs Imre m. p. Ügyvéd, Mérnök és H. Főkapitány.“

A vizsgáló bíróság aztán azon kérdéssel küldé vissza a kérvényt, hogy hát nyilatkozzék folyamodó az iránt: ha vajjon a Saját Maga Uri Beeses Személyében kíván-e a Matyi ellen sajtópert kezdeni, vagy pedig in compani az Ügyvéd, Mérnök és H. Főkapitány urakkal?

*

Visontai Kovács László, hogy meghálálja Gyöngyös városának, a miért őtet díszpolgárává választotta, határozati javaslatot készül beadni, mihelyt az országgyűlés összeül, hogy szabad királyi városá emeltessék . . . Vámos-Györk.

*

A „Pester Journal“ megdicséri a magyar lapokat azon erélyes fellépésükért, melylyel a német zugirodalmat megtámadták s azt mondja, hogy annak a piszkos rabló-bandának maga is segít a körmére koppintani.

A „Pester Journal“ nagy róka, ugy tesz mint az egyszeri tolvaj, a kit, midőn kergettek, még ő kiabálta legjobban: „fogjátok meg, esipjétek meg?“

*

Tökszem Jankó azon örvendetes hírrel lepi meg prenumeránsait e hó végén, hogy előfizetési felhívása, melyet egész júliusban közölt, s melynek egyetlen egy vicczét is a Ludas Matyiból lopta, a jövő augusztus hóban is megfog jelenni minden számban, és pedig egy egész teljes oldalon.

Discurszus.

Mihály: Ugyan mit szöll szomszéd annak a Bájtsznak arra a beszédjére, a miért olyan nagyon megdicsérték mind a külföldi diplomaták?

Iczig: Háth Mihály bhácsi azt szhóllom a mith a Kriszthos mondott: jaj azoknak a khik mindenkhnnek khivánnak thetzeni.

Szabadkai életképek.

XXVI. kép.

Hivatalos irály mintaképe.

Azon alkalomból, hogy a városi főispánokat nem sokára kinevezik, és azon alkalomból is, hogy hivataloskodási képességemről (?) újabb bizonyítványt állítsak ki: van szerencsém bizalommal fölhíni mindazon reménybeli collégákat, kik a hivatalos fölterjesztések szerkesztésében kevesbbé jártasak, styláris útbaigazítás végett hozzám fordulni sziveskedjenek. — Ideiglenes tájékozásnul szolgáljanak a következő sorok, melyek a „Regina-bara“-féle kisajátításra vonatkozó remonstratióm záradékát képezik:

„És e szerint készpénzben még fenn van 3155 frt 35 kr., a többi pedig a még eladandókul fennmaradtokból váratik behárulandónak*).

Lénárd Máté.
polgármester.

Aphorizmák.

I.

Az isteni jelszó: „szeresd barátodat,
Ugy a mint szereted ember! temmagadat“
Talán e szeretet azt fogja okozni:
Oktatást nevelést fog teremni, hozni;
Nagy tetszésére lesz az egész hazának
Oh én is örülnék közös tanodának;
Mert mikor már a meny közös országunk lesz:
Isten külömbséget közöttünk ott nem tesz:
Azt tehát halandó! ne akadályozza: mert
azzal az istent nagy haragba hozza.

Nedum excommunicatus Jesuita.

*) Ugy vagyunk értesülve, hogy a financok és az állampályai conduktorok szintén Lénárd Mátétól tanultak magyarul beszélni — de titokban.
Szerk.

II.

Huszonötöt érdemel az, a ki engem megbuktatott,
Ugy bizony, de nem aranyat, hanem csak is somfabvtot.
Sohajjal nehezen szülé Bódi a themis-gyereket...
Zaj lett erre a jogászok közt, kik vesztének érdeket.
Oh pénztelen pénzügyérünk! kedves drága Kerkapoli!
Nem vagy Rotschild, sem Dárius, hanem csak egy szegény Pali...
Ötször öt férfi munkáját egy „nincs“ szóval megsemmítéd,
Tudjuk, miért? mert a pénztárt a németnek kiürítéd,
Örökítéd nagy nevedet a magyar justitiában...
Soká nem fogsz gazdálkodni, meglásd e magyar hazában,
Boldizsárunk noha Horvát, még is derekabb emberünk,
Igen, mert ő már elhagyott, nem igazságminiszterünk,
Zöldelni most Bittó alatt fog majd hát a justitia...
Oh de csak ugy, hogy ha leszen kerékkenő peunia,
Tőled Kerkapoli Pali jöt biz isten már nem várunk...
Tehát reád szükségünk sines, üres lévén a pénztárunk,
Szegény pénztárnak szüksége ninesen pénzügyminiszterre...
Állapot bízni nem lehet egy pankrofizált emberre...
Gondold meg, és ne ilj többé bele a veres fötelbe.

Zebulon a második.

Zsiga postás.

Hársli Smilinek:

Jaj Smililében! ha maghuknál olyan bajus dhuug edj prenumeráust fúgni,

hogy azért Hárslinak még extra khüll megdulguzni, beretválja meg az a gyüiri burbély az egész hazafiságot az ü rusz szerszámmával akkhuur bizony azt maundja Loda Matyi:

Nem érdemes Szent Miklus várusa — Hogy Hársli Smilinek levelét olvassa.

A „NÉPSZAVA“ a nép atyjának

Kossuth Lajosnak

magasztos nézeteit s politikai elvhűségét tekintve irányadóul: a tiszta demokratikus eszméknek legbuzgóbb apostola; hű őre és védője a nép jogainak; zászlóvivője a népszabadságnak, népuradalomnak; tolmácsolója a nép érzelmeinek és panaszainak; uttörője a közművelődésnek; előmozdítója a népjólétnek; rendetlen harczosa kedves hazánk függetlenségének.

Előfizetési ár:

Évnegyedre 1 frt
Félévre 2 frt

Kiadóhivatal: Pest, városháztér 6. szám alatt.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Mészáros Károly.**